

Daniel Dewar &
Grégory Gicquel

The
Wet
Wing

30.03 → 24.08.2025

Vleugel 58

Een meerval glijdt over de rivierbodem,
een geel licht schijnt over het water,
rook komt uit een bakstenen schoorsteen.
Mensenhanden voeden het vuur, blok na blok.
De oven zet hout om in warmte en
bakt traag steengoed.
Het rivierwater, ooit vermengd met de natte klei,
wordt verbrand en verandert in stoom.

Kunstenars Daniel Dewar en Grégory Gicquel gebruiken ambachtelijke gereedschappen, materialen en technieken om de verwantschap - en de breuk - tussen mens en natuur te onderzoeken. De artisanale objecten stellen onze relatie tot productie en consumptie in vraag. Wat is de waarde van vakmanschap in een tijdperk dat wordt gedomineerd door automatisering? Wat kan een ambachtelijke kunstproductie betekenen in een geglobaliseerde wereld?

Voor hun solotentoonstelling *The Wet Wing* in Z33 presenteren Dewar en Gicquel een reeks werken op maat van de museumzalen, waaronder steengoed potten, met de hand gekapte sculpturen in

roze marmer en een monumentale zijdeschildering. Het schilderij strekt zich uit over de vijf tentoonstellingszalen van Vleugel 58. Vloeiende en kleurrijke inktvlekken verbeelden een rivierscène met zoetwatervissen en vegetatie. De doelbewuste opstelling van het schilderij moedigt je aan om een pad te volgen dat de stroming van een rivier nabootst.

Met glibberige materialen en vloeiende vormen schept *The Wet Wing* een wereld van vergankelijkheid en voortdurende verandering. De toewijding van de kunstenaars aan materialen en technieken zorgt voor werken die proces en groei in zich dragen.

Flipper, 2022. Rosa aurora marmer, 44 x 98 x 32 cm.
Met dank aan de kunstenaars. © Benjamin Baltus

De groene gloed van een monumentale zijdeschildering begroet je bij de ingang van de tentoonstelling. Waterplanten zoals lelieblad en fonteinkruid doemen als eerste op in de troebele omgeving.

Het schilderij kwam in verschillende fasen tot stand in het Brusselse atelier van de kunstenaars. Eerst werden de contouren van de compositie aangebracht met een waterafstotend middel dat de stroom van de waterige inkt in goede banen leidt. Het is een wonderlijke en imperfecte techniek doordat de inkt soms uit de ene vorm lekt en een andere binnendringt. Gesproeid water en uitlopende kleuren zorgen voor unieke texturen en diepte. Net als de rivier is het schilderij een combinatie van stuwen en stromen. Met de stroom mee kronkelt het naar zijn volgende bestemming.

Tegen deze achtergrond staat een enkel zwemvlies, uitgekerfd in roze marmer. Als aanhangsel van de menselijke voet verwijst het zwemvlies naar ons gebrekkige aanpassingsvermogen aan het water als naar ons verlangen om het zeeleven te imiteren. Op de grens tussen natuur en cultuur fungeert het zwemvlies als hulpmiddel voor bezoekers die door *The Wet Wing* navigeren.

In de tweede zaal duiken twee centrale figuren op. De ene is een zoetwater spiegelkarper die is afgebeeld op de zijdeschildering. Bezaaid met onregelmatige schubben lijkt het alsof hij gevangen zit in een evolutionaire overgang, migrerend tussen twee werelden. Het andere object is een steengoed pot bezet met menselijke torso's en slakken. Deze pot is de eerste van zes. Ze nemen telkens in grootte toe in de opeenvolgende zalen, waardoor een gevoel van groei en progressie ontstaat. Deze steengoed objecten zijn gebakken in een met hout gestookte oven die de kunstenaars op het platteland van Bretagne hebben gebouwd. Ze zijn bestreken met onregelmatige waterige glazuren die verwijzen naar de rivier waar het materiaal vandaan komt en naar het water dat ze zouden kunnen dragen.

Wanneer je door de ruimtes loopt, versterken de schilderijen het gevoel dat je je onder water bevindt. Een school glinsterende spiegelkarpers komt tevoorschijn uit de rivierbedding. Ze staan bekend om hun gladde, zijdeachtige buik, met een textuur die meer lijkt op die van de menselijke huid dan die van andere vissen. De gedeelde textuur van de karpers en die van de zijdeschildering versterken het gevoel van nabootsing en onderlinge verbondenheid.

Atelier beeld van houtgestookte kiln.
Met dank aan de kunstenaars.

Atelier beeld.
Met dank aan de kunstenaars.

Detail van Stoneware jar with body fragments and snails, 2024.
Houtgestookte steengoed keramiek, 72 x 62 x 62 cm.
Met dank aan de kunstenaars. © Benjamin Baltus

Een veertien meter lange schildering van een meerval domineert de ruimte in de laatste en grootste zaal. De meerval is net als de karper een bodembewoner. Met zijn lange snorharen manoeuvreert de vis langs de rivierbedding, in de buurt van modder, klei en slib. Deze reusachtige meerval wordt vergezeld door twee marmeren beelden die zijn samengesteld uit slakkenhuizen, menselijke torso's en borstspieren. Ze zien eruit alsof ze rechtstreeks uit de aarde zijn gegraven. Hun klonterige vormen doen zelfs denken aan regurgitaliet, de versteende overblijfselen van dierlijke maaginhoud.

Interessant genoeg heeft ook marmer een aquatische oorsprong: het is gevormd uit het sediment van oude oceanen en is in de loop van duizenden jaren ontstaan door hoge temperaturen en druk. De materialen in de tentoonstelling vloeien in elkaar over: water, slib, klei, keramiek, rots, schaaldieren, vis, vlees, bloed. Samen vormen ze een speelse getuigenis van Aristoteles' concept van materie: alles wat stoffelijk is, is gemaakt van dezelfde materie.

The Wet Wing is een verbeelding van een dwarsdoorsnede van een rivier, die de aandacht subtiel richt op de onderlinge relaties tussen natuurlijke soorten, materialen en ideeën. De kunstenaars bevragen hiermee de plaats van de menselijke soort in bebouwde en natuurlijke omgevingen. Dit immersieve landschap onder het wateroppervlak werd door Daniel Dewar en Grégory Gicquel gecreëerd op maat van de architectuur van Vleugel 58. Het werk kadert in hun lopend artistiek onderzoek en nodigt uit om na te denken over hoe kunst wordt gemaakt en wie/wat er meer wordt voorgesteld.

De kunstwerken laten je stilstaan bij het verband tussen afbeelding en vorm: betreed je een waterlandschap, een geologische tijdscapsule of een kunstmuseum? Uit de materiële uitwerking en fysieke kracht die deze kunstenaars aan de dag leggen spreekt een onmiskenbaar ambachtelijk engagement en toewijding. Ambachtelijke arbeid gaat samen met een flow, stromend door kronkels en bochten, door zweet, arbeid en tijd. Ambachtelijke creatie gaat om vormgeving van en gevormd worden door het leven zelf.

Atelier beeld.
© Lola Pertsowsky.

Biografie

Het Brits-Franse kunstenaarsduo Daniel Dewar (1975, VK) en Grégory Gicquel (1975, FR), werkzaam in Brussel en Bretagne, werkt al samen sinds hun studententijd aan het eind van de jaren negentig. Sindsdien heeft het duo veelvuldig en internationaal geëxposeerd bij instellingen als: MACRO - Museum of Contemporary Art, Rome; Culturgest, Lissabon; de Secession, Wenen; Kunsthalle Basel, Bazel; Portikus, Frankfurt; Witte de With, Rotterdam; WIELS, Brussel; Musée Rodin, Parijs; het Palais de Tokyo, Parijs. In 2012 ontvingen ze de prestigieuze Prix Marcel Duchamp.

Curator

Kevin Gallagher

Grafische vormgeving

Bureau BoschBerg

Tekst

Kevin Gallagher

Vertaling

Marthy Locht

De kunstenaars bedanken graag:

Iedereen die bijgedragen heeft tot de productie van de kunstwerken in deze tentoonstelling, in het bijzonder: Ailsa Cavers, Tristan Dassonville, Olga Mathilde Gärtner, Olivier Levêque, MAJUBOIS, Stefan Tulepo, Benjamin Rouault, en Manon Simons.

En hun galerijen: Antenna Space, Shanghai, C L E A R I N G, New York/Los Angeles, Loevenbruck, Parijs, en Jan Kaps, Keulen.

En het hele team van Z33.

Dit is een publicatie van Z33. Deze publicatie verscheen naar aanleiding van de tentoonstelling *Daniel Dewar & Grégory Gicquel: The Wet Wing* (30.03.2025 tot 24.08.2025) in Z33, Hasselt, België.

HUIS VOOR
ACTUELE KUNST
DESIGN & ARCHITECTUUR

Z33

